

UDK 811.163.4'373.21(497.16)

Izvorni naučni rad

Petar LEKIĆ (Podgorica)

Narodni muzej Crne Gore

petarlekic@yahoo.com

O JEDNOM TOPONIMU U TRI POVELJE MANASTIRA VRANJINA

Povelje manastira Vranjina sačuvane su prema prepisima, na osnovu kojih se spoznaje manastirski metoh. U radu se izvršila ubikacija i analiza jednog toponima u tri povelje. Riječ je o nazivu mjesta Miholj brod na rijeci Plavnici, koji se u jezičkog upotrebi koristi drugačije, kao izvedenica originalnog oblika. U daljem dijelu teksta dat je osvrt na analizu toponima istog porijekla, đe se dolazi do zaključka da pomenuti naziv predstavlja stariju srednjovjekovnu formu.

Ključne riječi: *manastir Vranjina, povelje, Miholj brod, Plavnica*

Osnivanjem Srpske arhiepiskopije i njoj podređene Zetske episkopije 1219. godine institucionalno se na području Zete uspostavila crkvena struktura sa upotrebom slovenskog jezika u crkvenoj službi. U osnivačkoj povelji manastira Žiča oko 1220. godine pominje se crkveni pošed u **Зетѣ Трѣболе, Плавници. оу Горскои Жоупѣ Голичѣ. а се планине: на Спорихѣ, Ноздри, Јаворие съ Лоукавицами**¹. Trebolje je toponim kod rijeke Zetice, pri ušću ove rijeke u Skadarsko jezero.² Nazivi mjesta Spori, Nozdre, Lukavica i Javorje nalaze se „uglavnom severno od Nikšića.”³ Od žičkog pošeda u Plavnici srpski arhiepiskop Sava I je, prema osnivačkoj povelji manastira sv. Nikole na Vranjini, u kojoj se tituliše kao arhiepiskop **сръбске земле и поморске**, poklonio novoosnovanom manastiru posebno

¹ F. Miklosich, *Monumenta Serbica spectantia historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii*, Guilelmus Braumuller, Beč, 1858, str. 12. O poveljama manastira Vranjina vidjeti B. Šekularac, *Vranjinske povelje*, Leksikografski zavod Crne Gore, Goce Delčev, Titograd, Skoplje, 1984.

² I. J. Peličić, *Zapisi o Zeti*, Filip Višnjić, Sabor Zete, Beograd, Golubovci, 1997, str. 71.

³ G. Škrivanić, „Žičko eparhisko vlastelinstvo“, *Istoriski časopis Srpske akademije nauka i umetnosti*, Beograd, 1954, str. 163.

zemljište. U naslovu ove povelje koju je slovenački lingvista Franc Miklošič objavio 1858. godine u Beču napisana je 1233. godina.⁴ Original povelje nije sačuvan, već je prepis poznat na osnovu Miklošičeva prepisa kopije, koju mu je poslao vladika Petar II Petrović Njegoš. Ispod prijepisa povelje Miklošič je u standardnom odjeljku za izvor zapisao: „Ex epographo veteris apographi, quod nubiscum communicaverat Montis Nigri, vladika Petrus Petrović Njeguš“.⁵ U Beču se 1847. godine Njegoš upoznao sa Francom Miklošičem, kad je obavijestio slovenačkog lingvistu da u Cetinjskom manastiru ima povelja iz doba Nemanjića.⁶ Vladika je zadužio Filipa Vukovića da izvrši prijepis diploma i pošalje ih Miklošiču, što se vidi iz pisma od 26. januara 1848. godine, koje je objavio Dušan Vuksan: „Po zapovijedi ovdašnjeg Svijetlog Gospodara, čast imam preprovoditi Vam pri ovom priložene 4 kopije od starih srbskih Diplomah, koje sam ja imao udovoljstviye snimiti sa svom točnošću, i za koje je on, u vrijeme svojega prošle godine u Beču bavljenja obećao, dostaviti ih Vam“.⁷ Mitropolit Petar II je drugi put poslao transkripte povelja, jer se u prethodnom pokušaju nijesu uspjeli dostaviti prijepis, kako se, prema Vuksanovom prijepisu, saznaje iz pisma Dimitrija Milakovića, 11. novembra 1849. godine Francu Miklošiču: „Jošt u mjesecu febr. prošle godine pisao Vam je odavde Gospodin Filiip Vuković i poslao od starih srpskih diploma 4 vjerne kopije – fascimile – za koje Vam je Njegova Svjetlost ovdašnji Gospodar, u vrijeme Svoga s Vama u Beču poznanstva, obećao dostaviti ih Vama, no pomenuto pismo zajedno s rečenim kopijama, valjda po pričini bune, koja se onda bila izrodila u Beču, ne mogne Vas naći, već se poslije dugog vremena, vrati opet ovamo. – Želeći pretpostavljeni Gospodar danu Vam riječ iispuniti, zapovedio je meni, da Vam dostavim u riječi stojeće kopije, koje čest imam pri ovom priložiti...“⁸ Njegoš je odgovarajući na prethodno Miklošičevo pismo od 25. novembra 1849. godine, u pismu 12. marta 1850. godine, koje je Jevto Milović publikovao, iznio faktografiju o prijepisu i pošiljci povelja: „Počitajemi gospodine Fr. Miklošiču, doista se stidim što 12-a marta odgovaram na vaše mi drago pismo od 25. novembra 1849. godine, ali je najviša pričina ovome moja bolest, jerboa gotovo ima već 4. mjeseca da zdrav sasvim nijesam. A kada je čovjek rastrojena zdravlja, ne hoće mu se pisati. G-nu sam Milakoviću naredio. I

⁴ F. Miklosich, n. d., str. 12.

⁵ Isto, str. 19.

⁶ J. M. Milović, „Nekoliko pisama naših književnika“, *Stvaranje*, br. 7–8, Cetinje, 1955, str. 485.

⁷ D. Vuksan, „Veze vladike Rada i Franja Miklošića“, *Venac*, knj. XIV, sv. 4 i 5, Beograd, 1929, str. 355; Arhivsko-bibliotečko odjeljenje Narodnog muzeja Crne Gore, Fond Petar II Petrović Njegoš 1848, br. 4.

⁸ D. Vuksan, n. d., str. 355; Arhivsko-bibliotečko odjeljenje Narodnog muzeja Crne Gore, Fond Petar II Petrović Njegoš 1849, br. 56.

on je davno sam poslao stare srbulje, prepisane – facsimile – g-m Vukovićem. Nadam se da ste vi davno rečene prepise primili“.⁹

Osnivačka povelja manastira sv. Nikole na Vranjini sadrži toponime poseda, koji se ustupa manastiru na korišćenje. Pošed manastira se, prema povelji, nalazio u **Плавници вътѣ места, где юсть билъ свети Ивѡвъ ѡ Плавницѡ ѡ М...ъ брьдо...**¹⁰ Plavnica predstavlja rijeku koja teče od Berislavaca i uliva se u Skadarsko jezero. Naziv mjesta Sveti Jovan u slivu rijeke Plavnice označava crkvu posvećenu ovom svecu. Za razliku od prethodna dva navedena toponima, naziv mjesta **М...ъ брьдо** je u prijepisu povelje nepotpun. Prema drugom dijelu naziva, dalo bi se zaključiti da je u prijepisu povelje zapisan naziv brda, ali se prema prijepisu iz kasnijeg perioda, utvrđuje tačan naziv mjesta.

U povelji Ivana Crnojevića, koja se datira 23. novembra 1469. godine na Žabljaku, sačuvanoj prema prijepisu Pavla Rovinskog, navode se geografski nazivi osnivačke povelje manastira sv. Nikole na Vranjini: **Наипрьво село Плавница приложено светим архієпискупом богоносним оцем савою. то исправисмо по медѣи, от мѣста где ест био свети іоанъ и рѣком у михолброд, кои нут тече от старе гостиле и у лесковацѣ.**¹¹ U Cetinjskom ljetopisu, istorijskom spisu, koji sadrži prijepis srednjovjekovnih povelja, prema publikaciji Nika Martinovića i Božidara Šekularca, u prevodu se može pročitati: „Međe Svetoga Nikole vranjinskoga selu Plavnici, koje je ostavio Sveti Sava: počevši od mjesta gdje je bio Sveti Jovan i rijekom u Miholj brod“.¹² Prema ta dva prijepisa spoznaje se činjenica da je u osnivačkoj povelji bio zapisan naziv mjesta Miholj brod.

Toponim Miholj brod pominje se u povelji manastira sv. Nikole na Vranjini, koju je prepisao i objavio Ivan Jastrebov 1879. godine i datiranoj 23. novembra 1468. godine na Vranjini.¹³ U povelji se daje manastiru međe reke Plavnice i **поток Сѣткабежѣ. и до брода Михоля.**¹⁴ Potok Oktobeže postoji kao naziv mjesta u lokalnoj toponimiji.¹⁵ Miholj brod naziv je za izvor na rijeci Plavnici, koji je na geografskoj mapi Zete i Lješkopolja objavio Andrija

⁹ J. M. Milović, n. d., str. 485.

¹⁰ Isto, n. d., str. 18.

¹¹ P. A. Rovinski, *Crna Gora u prošlosti i sadašnjosti*, Centralna narodna biblioteka „Đurđe Crnojević“, Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, Cetinje, Sremski Karlovci, 1993, str. 328–329.

¹² N. S. Martinović, *Cetinjski ljetopis*, Centralna biblioteka NR Crne Gore, Društvo bibliotekara NR Crne Gore, Cetinje, 1962, str. 42a. B. Šekularac, *Crnogorski anali ili Cetinjski ljetopis*, Obod, Cetinje, 1996, str. 111.

¹³ I. Jastrebov, „Prepis hrisovulja na Cetinju o manastiru sv. Nikole na Vranjini“, *Glasnik Srpskog učenog društva*, knj. XLVII, Beograd, 1879, str. 231.

¹⁴ Isto.

¹⁵ I. J. Peličić, n. d., str. 70.

Jovičević 1926. godine.¹⁶ Na mapi tok rijeke Plavnice počinje sa mjestom koje ima naziv Miholj brod,¹⁷ južno od naselja Berislavci u Zeti. U jezičkoj upotebi pomenuti toponim izgovara se kao Mio brod, đe je došlo do nestanka fonema *-h* i *-lj* kod izvornog oblika Miholj i kao dijalektizam Mijov brod, đe se suglasnici *-j^{i-v}* izgovaraju umjesto pisanih suglasnika *-h* i *-lj*.

Oblik Miholj prisutan je na prostoru srpskog, hrvatskog, bosansko-hercegovačkog i crnogorskog jezičkog nasljeđa, nastao od ličnog imena Mihailo. Njegova upotreba tipična je za izvedenicu Miholjdan, danu posvećenom sv. Mihailu, 29. septembra za rimokatoličku crkvu i 12. oktobra za pravoslavnu crkvu, i termin Miholjsko ljeto, kojim se obilježava produžetak toplijeg vremena za kraj mjeseca septembra i mjesec oktobar, upravo kada se slavi Miholjdan.¹⁸ Prema lingvisti Petru Skoku, Miholj u nazivu slave je primjer arhaične opšteslovenske forme gradnje prisvojnih pridjeva.¹⁹ U južnoslovenskom jezičkom nasljeđu ostale su izvedenice *miholjštak* – naziv za stanovnika koji slavi Miholjdan²⁰, *miholjština* – porez o Miholjdanu²¹, *miholjča*, *miholjka* – nazivi za krušku²². Geografski nazivi sa sadržajem pomenutog oblika su ostrvo *Miholjska Prevlaka* u Boki Kotorskoj, naselje *Miolje polje* u Župi nikšićkoj,²³ brdo *Miholja* iznad ostataka rimskog naselja u Kominima kod Pljevalja²⁴, *Miholja crkva* u srednjem Polimlju²⁵, *Miholja crkva* u Zavali u Popovom polju²⁶, naselje *Miholjače* kod Gacka²⁷, naselje *Miholjevine*

¹⁶ A. Jovičević, „Zeta i Lješkopolje“, *Etnografski zbornik SKA*, knj. 38, Beograd, 1926, str. 357–594.

¹⁷ Isto.

¹⁸ A. Badurina, *Leksikon ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog hrišćanstva*, Institut za povijest umjetnosti, Zagreb, 1979, str. 401, *Enciklopedija pravoslavlja*, Savremena administracija, Beograd, 2002, str. 1240.

¹⁹ „-j, ie. (-jto), baltoslav., sveslav. i praslav. pridjevski sufiks, danas potpuno mrtav, u starijem hrv.-srp. produktivan. Služi za tvorenje posjedovnih pridjeva od apelativa koji označuju živo i od ličnih imena... *Miholj dan* (štokavci)“ u: P. Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika knjiga I*, JAZU, Zagreb, 1971, str. 741.

²⁰ P. Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, knjiga II*, JAZU, Zagreb, 1972, str. 421.

²¹ Isto.

²² Isto.

²³ <http://mapcarta.com/18998646>.

²⁴ *Topografska karta Žabljaka 1:100 000*, Geografski institut JNA, Beograd, 1957.

²⁵ G. Tomović, *Iz istorije srednjeg Polimlja od VII do XVII veka u Manastir svetog Nikole u Podvrhu 1606–2006*, Službeni pregled, Beograd, 2006, str. 43.

²⁶ I. Lučić, *Povijest poznavanja Dinarskog krša na primjeru Popova polja* (disertacija), Univerza u Novi Gorici, Nova Gorica, 2009, str. 62 (<http://www.ung.si/~library/doktorati/krasoslovje/5Lucic.pdf>).

²⁷ *Abecedni spisak naselja u SFRJ*, Savezni zavod za statistiku, Beograd, 1991, str. 236.

kod Srebrenice²⁸, naselje *Miholjsko* u Vojniću²⁹, naselje *Miholjački Poreč* u opštini *Donji Miholjac* u sjeveroistočnoj Hrvatskoj³⁰, *Mioljača brdo* u okolini Ljubovije u Srbiji³¹, naselje *Miholjice* na ostrvu Krku³², naselje *Miholjanec* između Bjelovara i Koprivnice³³ i mjesto *Miholj krst* u okolini Slanog³⁴. Za određena mjesta utvrđeno je porijeklo toponima od crkve sv. Mihaila (Miholjska prevlaka, Miholjice, Donji Miholjac)³⁵, ali bi u perspektivi dalja istraživanja svakog preostalog toponima pojedinačno možda potvrdila ili opovrgla pretpostavku da naziv mjesta potiče od pomenutog svetačkog kulta.

Riječ brod u slovenskim jezicima definisao je Petar Skok kao „mjesto prelaženja preko vode“³⁶ ili u drugom značenju „mjesto na rijeci gdje nije duboko, gdje se može pregaziti kolima ili stokom preko vode prijeći“³⁷. Toponimi *Obradov brod* (Обрадовъ бродъ)³⁸, *Drežnički brod* (бродъ Дреж'нич'скии)³⁹, *Streljački brod* (Стрѣльч'кии бродъ)⁴⁰, *Govedarev brod* (Говедарѣва брода)⁴¹, *Vlaški brod* (Влаш'кии бродъ)⁴² i *Široki brod* (Широкомы бродоу)⁴³, spominju se u Svetostefanskoj hrisovulji kralja Milutina oko 1315. godine. Nazivi mjesta *Smačev brod* (Смакѣвъ бродъ)⁴⁴,

²⁸ Isto.

²⁹ Isto.

³⁰ Isto.

³¹ <http://mapcarta.com/18825850>

³² <http://mapcarta.com/18724232>

³³ <http://mapcarta.com/18736038>

³⁴ V. Vuletić-Vukasović, „Hercegovački nadpisi“, *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu*, knj. 5 br. 1, 1883, str. 118 (http://hrcak.srce.hr/index.php?show=clanak&id_clanak_jezik=75177).

³⁵ *Istorija Crne Gore I*, Redakcija za istoriju Crne Gore, Titograd, 1967, str. 440; P. Skok, *Slavenstvo i romanstvo na jadranskim otocima*, Jadranski institut JAZU, Zagreb, 1950, str. 29; *Donji Miholjac od XI do XX stoljeća*, urednik Stanko Andrić, Hrvatski institut za povijest, Slavonski brod, 2010, str. 5 (http://hipsb.hr/wp-content/uploads/2013/01/donji_miholjac-sadrzaj.pdf).

³⁶ P. Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika knjiga II*, str. 216.

³⁷ Isto.

³⁸ Lj. Kovačević, „Svetostefanska hrisovulja“, *Spomenik SKA*, knj. IV, Beograd, 1890, str. 2. O ubikaciji toponimima u Svetostefanskoj povelji vidjeti: G. Škrivanić, „Vlastelinstvo sv. Stefana u Banjskoj“, *Istorijski časopis Srpske akademije nauka i umetnosti*, IV, Beograd 1956; A. Loma, *Toponimija Banjske hrisovulje*, Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd, 2013 (<https://www.sanu.ac.rs/Izdanja/ElIzdanja/Toponimija-1.pdf>).

³⁹ Lj. Kovačević, n. d., str. 2.

⁴⁰ Isto, str. 3.

⁴¹ Isto, str. 5.

⁴² Isto, str. 9.

⁴³ Isto,

⁴⁴ S. Mišić, T. Subotin-Golubović, *Svetoarhandelska hrisovulja*, Istorijski institut, Beograd, 2003, str. 99.

Crnački brod (Црњачки Бродь)⁴⁵ i pomenuti Široki bod (Шірокомь Бродоу)⁴⁶ pronalaze se u Svetoarhandelskoj hrisovulji cara Dušana 1348. godine. Široki brod spominje se u povelji Stracimira, Đurađa i Balše 17. januara 1368. godine (Широкога Брода)⁴⁷. U prijepisu povelje Đurađa II Stracimirovića Balšića, u kojoj se kao godina nastanka netačno spominje 1404. godina, jer je Đurađ II preminuo 1403. godine, pominje se *Goveći brod* (Говећи брод) na rijeci Cijevni⁴⁸. Mjesto *Moranski brod* (Мораньски бродь) pominje se u povelji Đurađa Crnojevića 14. decembra 1492. godine⁴⁹. U istoj povelji pronalazi se toponim *Ovčji brod* (СѠвь Уемь бродѠ) na rijeci Sušici⁵⁰. Naziv mjesta *Bijeli brod* (Биелога брода) pominje se u povelji Đurađa Crnojevića 29. decembra 1494. godine⁵¹.

Povelje manastira sv. Nikole na Vranjini predstavljaju dragocjenu zaostavštinu crnogorske istorije, lingvistike i književnosti, čije proučavanje može dovesti do novih činjeničnih spoznaja.

Izvori

- Arhivsko-bibliotečko odjeljenje Narodnog muzeja Crne Gore, Fond Petar II Petrović Njegoš 1848, br. 4.
- Arhivsko-bibliotečko odjeljenje Narodnog muzeja Crne Gore, Fond Petar II Petrović Njegoš 1849, br. 56.

Literatura

- *Abecedni spisak naselja u SFRJ*, Savezni zavod za statistiku, Beograd, 1991.
- Badurina, A.: *Leksikon ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog hrišćanstva*, Institut za povijest umjetnosti, Zagreb, 1979.
- *Donji Miholjac od XI do XX stoljeća*, urednik Stanko Andrić, Hrvatski institut za povijest, Slavonski brod, 2010.
- *Enciklopedija pravoslavlja*, Savremena administracija, Beograd, 2002.
- *Istorija Crne Gore I*, Redakcija za istoriju Crne Gore, Titograd, 1967.

⁴⁵ Isto, str. 107.

⁴⁶ Isto, str. 100.

⁴⁷ F. Miklosich, n. d., str. 177.

⁴⁸ I. Jastrebov, n. d., str. 225.

⁴⁹ J. Tomić, „Prilozi za istoriju Crnojevića i Crne Gore“, *Spomenik SKA*, XLVII, Beograd, 1909, str. 15.

⁵⁰ Isto.

⁵¹ Isto, str. 20.

- Jatrebov, I.: Prepis hrisovulja na Cetinju o manastiru sv. Nikole na Vranjini, *Glasnik Srpskog učenog društva*, knj. XLVII, Beograd, 1879.
- Jovičević, A.: „Zeta i Lješkopolje“, *Etnografski zbornik SKA*, knj. 38, Beograd, 1926.
- Kovačević, Lj.: „Svetostefanska hrisovulja“, *Spomenik SKA*, knj. IV Beograd, 1890.
- Loma, A.: *Toponimija Banjske hrisovulje*, Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd, 2013.
- Lučić, I.: *Povijest poznavanja Dinarskog krša na primjeru Popova polja* (disertacija), Univerza v Novi Gorici, Nova Gorica, 2009.
- Martinović, N. S.: *Cetinjski ljetopis*, Centralna biblioteka NR Crne Gore, Društvo bibliotekara NR Crne Gore, Cetinje, 1962.
- Miklosich, F.: *Monumenta Serbica spectantia historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii*, Guilelmus Braumuller, Beč, 1858.
- Milović, J. M.: „Nekoliko pisama naših književnika“, *Stvaranje*, br.7–8, Cetinje, 1955.
- Mišić, S.: T. Subotin-Golubović, *Svetoarhandelska hrisovulja*, Istorijski institut, Beograd, 2003.
- Peličić, J. *Zapisi o Zeti*, Filip Višnjić, Sabor Zete, Beograd, Golubovci, 1997.
- Rovinski, P. A.: *Crna Gora u prošlosti i sadašnjosti*, Centralna narodna biblioteka „Đurđe Crnojević“, Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, Cetinje, Sremski Karlovci, 1993.
- Skok, P.: *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971.
- Skok, P.: *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972.
- Skok, P.: *Slavenstvo i romanstvo na jadranskim otocima*, Jadranski institut JAZU, Zagreb, 1950.
- Šekularac, B.: *Crnogorski anali ili Cetinjski ljetopis*, Obod, Cetinje, 1996.
- Šekularac, B.: *Dukljansko-zetske povelje*, Istorijski institut SR Crne Gore, Titograd, 1987.
- Šekularac, B.: *Vranjinske povelje*, Leksikografski zavod Crne Gore, Goce Delčev, Titograd, Skoplje, 1984.
- Škrivanić, G.: „Vlastelinstvo sv. Stefana u Banjskoj“, *Istoriski časopis Srpske akademije nauka i umetnosti*, IV, Beograd, 1956.
- Škrivanić, G.: „Žičko eparhisko vlastelinstvo“, *Istoriski časopis Srpske akademije nauka i umetnosti*, IV, Beograd, 1954.
- Tomić, J.: „Prilozi za istoriju Crnojevića i Crne Gore“, *Spomenik SKA*, XLVII, Beograd. 1909.

- Tomović, G.: *Iz istorije srednjeg Polimlja od VII do XVII veka u Manastir svetog Nikole u Podvrhu 1606-2006*, Službeni pregled, Beograd, 2006.
- *Topografska karta Žabljaka 1:100 000*, Geografski institut JNA, Beograd, 1957.
- Vuksan, D. „Veze vladike Rada i Franja Miklošića“, *Venac*, knj. XIV sv. 4 i 5, Beograd, 1929.
- Vuletić-Vukasović, V.: „Hercegovački nadpisi“, *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu*, knj. 5 br. 1, Zagreb, 1883.

Internet adrese

- http://hips.hr/wp-content/uploads/2013/01/donji_miholjac-sadrzaj.pdf.
- http://hrcak.srce.hr/index.php?show=clanak&id_clanak_jezik=75177
- <http://mapcarta.com/18724232>.
- <http://mapcarta.com/18736038>.
- <http://mapcarta.com/18825850>.
- <http://www.ung.si/~library/doktorati/krasoslovje/5Lucic.pdf>.
- <https://www.sanu.ac.rs/Izdanja/EI/Izdanja/Toponimija-1.pdf>.

Petar LEKIĆ

ON A TOPONYM IN THREE CHARTERS OF VRANJINA MONASTERY

The author of this paper analyzes a toponym mentioned in the three charters of Vranjina monastery. The subject toponym is Miholj brod on river Plavnica, which is used differently in language, as a derivative of its original form. Furthermore, by analyzing the same-origin toponyms, the author concludes that its name presents an older medieval form.

Key words: *Vranjina monastery, charters, Miholj brod, Plavnica*